

Nejmladší syn – desetiměsíční Pěťa – zdedil tátovy oči a mámin úsměv

Vizitka

- Petr Rychlý se narodil v roce 1965, vystudoval střední ekonomickou školu.
- Byl v angažmá v Divadle pracujících v Mostě, v Divadle na Vinohradech, momentálně hraje v Divadle Na Fidlovačce, kde ho můžeme vidět v inscenacích *Jacobowski a plukovník*, *Habaďura*, *Dívotvorný klobouk*.
- Televizní role: seriály *Chlapci a chlapi*, *Ordinace v růžové zahradě*, *Četnické humoresky*, *Černí baroni*, pohádka *Prsten kohouta Alektrya*.
- Moderoval pořad *Natočto!* na TV Nova.
- S první ženou Pavlinou Vojáčkovou má syny Matěje (16) a Ondřeje (13), s partnerkou Janou syna Pěťu (10 měsíců) a vychovává i její dceru Denisku (6).

Vždycky je nějaké

řešení

Jako primář Čestmír Mázl v seriálu *Ordinace v růžové zahradě* na TV Nova konečně odtajnil svou manželku. „A teď už budou divačky Mázla totálně nenávidět,“ říká herec se smíchem.

Proč si to myslíte?
Diváci o mé ženě Marcelle Mázlové pořád jen slyšeli a možná získali dojem, že je to nějaká puflka nebo ošklivka. Ale když už měli možnost vidět Alenu Štréblovou, která ji

hraje, možná si řeknou: „Co kde hledá ten Mázl, když má doma tak krásnou ženu?“

Novými postavami jsou nejen vaše žena, ale i děti. Na roli syna dě-

lali konkurz i vaši synové.

Jednou jsem si od bývalé ženy převzal Matěje s Ondřejem a zapomněl, že mám ještě jeden obraz. Cestou na natáčení Matěje napadlo, že by se mohli

zúčastnit konkurzu na Mázlova syna. Ten zájem mě překvapil, herecké vlohy má spíš Ondřej. Účinkuje ve dvou představeních v Divadle Na Fidlovačce, učí se hrát na elektrickou kytaru a na bicí, čímž se omlouvám sousedům. Matěj má zase úžasné nápady a odvalu, dovedl bych si ho představit jako režiséra. Hereckou branží před nimi nevychvaluju. Nechám to na nich, kam je život vrtné.

Vybavil se vám nějaký konkrétní doktor, když jste zjistil, že budete hrát primáře gynekologie?

V rodině mé bývalé ženy je několik doktorů.

Co se týče komunikace s pacienty, tu jsem podvědomě odkoukal od mého bývalého švagra Jana Vojáčka, který je kardiochirurgem v Motole.

Tak to jste na bílé pláště zvyklý. Nebo ne?

Nemocnic se nebojím, protože Matěj i Ondřej měli jako malí pořád záněty ucha, Matěj se jako astmatik často i dusil, takže do nemocnice jsem jezdil každou chvíli. Já sám jsem byl jako pacient v nemocnici jednou, když mi operovali údajný kamínek ve slinné žláze, ze kterého se vyklubala dermoidní cysta. V legraci říkám, že jsem tam měl své dvojče.

Je v seriálu někdo nebo něco, na co jste se obzvláště těšil?

Těšil jsem se na Jirku Langmajera. Kdysi jsme spolu hráli v Divadle pod Palmovkou, tady se neustále střetáváme, což mě baví. Těšil jsem se na dialog s Tomášem Krejčířem, který jsem si vyloženě vychutnával. On se mě ptá, co mám proti horolezcům, a já mu na to odpovídám: „Já proti horolezcům nic nemám, jsou mladý, silný, a když náhodou spadnou ze skály, tak jsou to vynikající dárci orgánů.“ Ví, je to černý humor, ale tahle věta se mi moc líbila. Těším se pokaždé na Danielu Šinkorovou. Natáčení s ní je pro mě pohlázení, nenechá spadnout písmenko pod stůl a ze všeho vydobude maximum. Těšil jsem se i na náročnou scénu, kdy mi Jitka Čvančarová, která hraje sestřičku Markétu, vlepí

Takhle přímo mi to nikdo neřekl ani nenapsal. Všechny sympatie na sebe od začátku strhla postava Gity, takže když se *Ordinace* začala vysílat, chodily dopisy typu: „Tak už se konečně rozved, ty hajzle.“ Teď dostávám spíš dopisy, v nichž se lidi diví, že jsem taky herec. Většina z nich mě má zafixovaného jen jako televizního baviče.

Zadřela se vám televizní zábava pod kůži tak, že přemýšlíte o novém pořadu?

Ne. Sedm let, kdy jsem moderoval *Natočto!*, mi stačilo. Letošní rok cítím jako zlom, беру si čas k zamyšlení, jak neprohospodařit své letité zkušenosti, které jsem získal v herecké profesi. To, že jsem byl obsazený do *Ordinace*, považuju za životní štěstí a snad i za důsledek těch let strávených v divadlech. Říkal jsem si, jak je

Dostávám dopisy, v nichž se lidi diví, že jsem taky herec

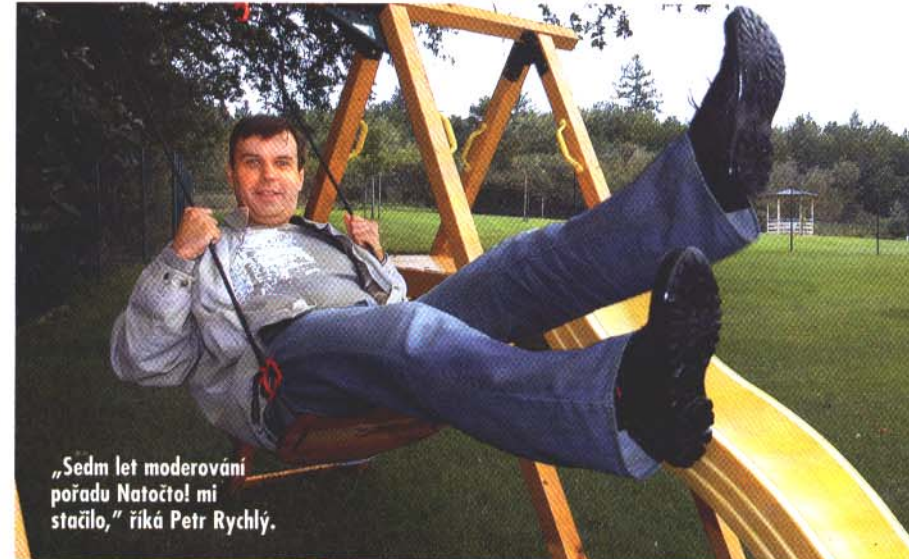
facku. Mázl neodhadl situaci, zkusil to na ni, ale se zlou se potázal. Točili jsme to asi pětkrát, slíznul jsem pořádných pět ran. Jitka se mi pokaždé předem omlouvala a já ji povzbuzoval: „Hele, za to, co si Mázl dovolil, klidně mu ji dej, a pořádnou.“ Pak jsou situace, které mají hořkou příchuť – v tu chvíli si vybavím, že jsem něčím takového nedávno prožil. Můj tatínek na podzim zemřel na rakovinu a mně ve scéně, kdy říkám manželovi operované pacientky, že je to beznadějně, letěl hlavou rozhovor s doktorem, kdy mi říkal něco podobného. Už když jsem to četl ve scénáři, běhal mi mráz po zádech.

Srovnávají vás diváci s primářem Blažejem z *Nemocnice na kraji města*?

režisér Ján Sebechlebský odvážný, když mi nabídl takovou roli. Až později mi řekl, že pořad *Natočto!* nikdy neviděl, zato se na mě byl podívat v Divadle Na Fidlovačce. Je to těžký. Všichni chtějí zábavu, ale když se jí pokoušíte dělat, jste pod velkým tlakem kritiky. Nestěžuju si, ten pořad mi udělal reklamu a byl pro mě důležitý i jinak. Tenkrát před sedmi lety jsem neměl žádnou nabídku z televize a musel jsem nějak živit rodinu. O to víc jsem ale v divadle chtěl přesvědčit diváky, že umím i něco jiného než vyprávět vtipy.

Vaší nejnovější rolí je plukovník v inscenaci *Jacobowski a plukovník*. Už jste si v téhle hře jednou zahrál.

Ano, v Divadle na Vinohradech před deseti

„Sedm let moderování pořadu *Natočto!* mi stačilo,“ říká Petr Rychlý.

lety, ovšem to jsem byl nadporučík německé armády. Teď hraju vyšší šarží, plukovníka polské armády a antisemitu Ščerbinského, který se musí přes Francii obsazenou Němci dostat k moři, aby dopravil důležité dokumenty do Anglie. Potká se s polským Židem Jacobowským, který taky utíká před nacisty. Tihle dva rozdílí lidé spolu tráví určitý kus cesty, střetávají se v pohledu na život i kvůli ženě. Tenkrát před deseti lety hrál plukovníka Viktora Preiss a Jacobowského – stejně jako dnes – Tomáš Töpfer. Je to takový zvláštní vstup podruhé do stejné řeky a je to pro mě symbolické. Obzvláště když Tomáš má při představení na krku šálu, kterou dostal od Pavla Dostála.

Kdysi jste říkal, že máte sen – do 40 let bydlet ve svém baráčku. Už bydlíte. Co další sny?

S baráčkem je to složitější. Je zatížený hypotékou. Po rozvodu jsem z něj vyplatil bývalou ženu a zatím v něm bydlím. Stavba domu mě naučila spoustě věcí, mimo jiné i to, že vždycky je nějaké řešení. Shrnu bych to tak, že mým snem, nebo spíš velkým přáním do budoucna, je dostát svým závazkům a nikomu nic nedlužít.

Od Jitky Čvančarové (vpravo) slíží Petr v seriálu *Ordinace facku*. Starostí mu dělá i seriálová manželka Marcela (Alena Štréblová, dole), která se najednou chce rozvést.

V roli plukovníka Ščerbinského v inscenaci *Divadlo Na Fidlovačce Jacobowski a plukovník*

Za roli Mr. Jenkinse v komedii *Habaďura* získal Petr Rychlý v roce 2005 cenu na Grand festivalu smíchu v Pardubicích